

מוֹטִיב

רבעון בנושא כתיבה עברית קצרה

אורנה אוריין
גב אלימלך
ורדה אליעזר
עדנה אפק
שחף ארז
שני ארנהיים
אופיר ארנון
אלעד ארנון
ענבל אשל-כהנסקי
לוטם בוקס
סוניה בייזר
יאיר בן-חור
שי ברכל
עומר ברקמן
אורית גולדמן
רויטל גולדשמיד
נעמי גופר-שחורי
עקיבא גורדון
אשר גל
יאן גל
גליה גל-אלברט
טלי גריקשטס
טל גרמיזה
נגה דקל
עמית דרבקין
אפי הלפרין
חיים ויינטראוב
יצחק וינוקור
אילן חייק
עדנה חלד
אורלי חלק
איריס חן
שירלי חן
משה טל
עין-יה טמיר
נעמה יוגב
לידיה יונג

אביבית כהן
דורית כהן
חגית כרמל
רפאל לביארי
עינת לביאד
נעמי לבנון-קשת
יוסי מורג
אופיר מ.ז.
אבי מישר
רחל נפרסטק
תות הרמס סאטורי
זהבית סבג (גולדה)
איתי סבח
לילך סטמבולצ'ק
טלי סנדרו-איילון
ורד סער
יוחאי סער
גיא עינת
סשה פקטור
נורית פרידמן
אליה פרנק
מרב קינן
רות קינן
תומר קליין
תמר קלנר-בוקי
שני קפלן
גלי רביץ
רני רוזנטל
נעה שבתאי
מיכל שחר
עילית שייר
עודד שילה
טל שלמה
ורד שם-טוב
דפנה שמשוני
איריס שני
יובל ששון

גיליון 4

אוגוסט 2020, אב ה'תש"ף

מתחילים...

אנחנו מתכבדים להגיש לכם את גיליון 4 של כתב העת **מוטיב בקטנה** שעוסק כולו בשירה עברית קצרה, שירי הייקו ואמרות.

אנחנו מזמינים אתכם לקרוא ולהשתתף גם בשאר המיזמים שלנו במוטיב.

קריאה מהנה,
אלירן דיין

מוטיב בקטנה הוא כתב עת מקוון לשירה עברית קצרה, שירי הייקו ואמרות מבית מוטיב, והוא מתפרסם אחת לרבעון. מספר היצירות המופיעות בכל גיליון ישתנה מעת לעת.

העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בכתב העת, ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי־פרסום יצירתו בכתב העת.

מוטיב
ביתאניה

רבעון בנושא כתיבה עברית קצרה

גיליון 4

אוגוסט 2020, אב ה'תש"ף

ניקוד היצירות הוא באחריות הכותבים בלבד והבעלות על זכויות היוצרים - באחריות היוצרים. יובהר כי כתב העת מוטיב בקטנה אינו אחראי לטעויות ניקוד והגהה.

פעורים אורנה אוריין

נפערו נחיריים
בהבל פה
נתח בשר לח
לאחור
נשפך

טעם החיים גב אלימלך

גם הנשיא וגם דר הבית אָחזוּ בְּמִשְׁקָה
וְהָרִימוּ לְחַיִּי,
וְלַחַיִּי הַמְדִינָה,
וְשָׁתִינוּ כְּאִילוֹ אֵין מָחָר.

בְּלֹאט וּרְדָה אֲלִיעֶזֶר

הַקֶּשֶׁב לְעֶצֶב

הָאוֹסֵף אֶל חִיקוֹ
אֶת מְכֹאוֹבֵי הַלֵּב

שֶׁתּוֹכֵל לְהַבִּיט אֵלָיךְ

לְהַשְׁקִיט אֶת רַעַם תְּפִיךְ
עַד תָּבוֹא הַשְּׁלוֹה לְשִׁכְן תַּחְתָּם

נְחוּם אֲבֵלִים רוֹת קִינָן

עֵינָיו נִבְטוֹת מִפְּנֵיהֶם שֶׁל יְלָדָיו הַבוֹגְרִים.
אֵיךְ הַכֶּרְתָּם?
פְּנוֹת הַזְכָּרוֹן הַמְּקַמֵּט דוֹקְרוֹת בְּכַף יָדֵי הַמְּאֲגֶרֶפֶת.

עדנה אפק

כְּמוֹ הַנְּזֵל וּגְרָטֵל
שִׁפְזָרוּ אֶת פְּתוּתֵי הַלֶּחֶם בַּיַּעַר
פִּזְרָתִי אֶת קֶרְעֵי
מִכְתָּבִי אֵלֶיךָ
כְּדִי שֶׁאֲדַע לְאֵן לַחְזֹר
לֹא הִבַּטְתִּי אַחֲרָי.

בכל פעם

שחף ארז

שָׁאֲנִי מוֹנְשִׁיט אֶת הַזְרוּעַ לְאַחֹר
מִתְעוֹרָרֶת בִּי אֵימָה לְבָלַע אֶת
הַכֶּף הַקֶּטְנָה,
שֶׁלֹּא תִצְלִיחַ לְעֵטֹף אֶת
כְּאָבִי.

יקירי יאיר בן־חור

יְקִירִי,
אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁחִיךְ סוּפָה מְשִׁתּוֹלֶלֶת,
גָּלִים גְּבוּהִים בְּקִרְקָעִית לְבָה מִתְפַּרְצֶת.
יְקִירִי,
אֶתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֲנִי שֵׁם וְאֲנִי פֶה
בְּאֶהָבָה עֲצוּמָה אֵין־סוּפִית מִתְפַּרְצֶת.
עַד הַסּוֹף הַטּוֹב, עַד סוֹף הַסֶּרֶט.

עץ פצוע אבי מישר

עץ פצוע
בוכה תמיד
עדיין צומח

בְּחַלְלִים בֵּין אִיבְרֵי גּוֹפִי
אֲנִי נוֹשֵׂא
אֶת הַחֲמָצוֹת הַשְּׁעוֹן
חֶרְפַּת הַמְּחוּגִים
הַמְּרַחֵק מִיפִי הָעוֹלָם
כּוֹאֵב עַל קִלְפַּת עוֹרִי

*

אפי הלפרין

עוֹמֵד בְּכַתֵּל
וּמְבִיט בְּמַתְפְּלִים
בְּקִנְיָה רַבָּה.
לוֹ הֵיטָה לִי אֲמוּנָה
הֵייתִי גַם מְצַטְרֵף

בְּחַיִּים אַחֲרַיִם אֲנִי יְכוּל לְבָרָא אִתִּי סֵבַח

בְּחַיִּים אַחֲרַיִם אֲנִי יְכוּל לְבָרָא סֵף
לְסוֹף תְּקוּפַת הַדְּכָאוֹן,
לְהִתְכוּנֵן אֵלָיו עִם נֶשֶׁק שֶׁל מַלְיָם.

מַלְיָם יְפוֹת יִגִּיעוּ אֵלַי לְבַד
וַיִּמְלְאוּ אֶת הַחַרְיָם בְּסִפּוּרֵי הַפְּנִטְזָה שְׁלִי,
עַל מִינֵי גְרָסָאוֹת שֶׁל עֶצְמוֹ.

צְפָרִי קְרוּיִזְאוּוּה אִירִיס שְׁנִי

צְפָרִים מְקוּמִיּוֹת
שָׁרוֹת אֶת צְבָעֵי הַשְּׁלֶכֶת
לְמַרְגְּלוֹתָיו שֶׁל הַר גַּעֲשׁ.

בשורות טובות רחל נפרסטק

אָנִי מְלַמֶּדֶת אֶת עַצְמִי
לְבִשֵׁר לְעַצְמִי
כָּל בֶּקֶר
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת,
גַּם אִם לְפַעְמִים עָלִי
לְהַמְצִיא אוֹתָן.

*

אליה פרנק

עֲשִׂיתִי אֶת הַחֲשׁוּבִיזְצִיָּה
וְאֶתָּה עֲשִׂיתְ אֶת הַסְטַנְדְּרְטִיזְצִיָּה
אִז מָה אִם יֵשׁ לָנוּ אֶת אוֹתָם פְּצָעִים
אִז מָה אִם אֶתָּה טוֹב בְּלִתְאֵר מְעַגְלִים

בְּשִׁבְרֵי יֵשׁ שְׁנֵי חֻלְקִים

תְּפִירָה עֲלִית נְעָמִי לְבִנּוֹן-קֶשֶׁת

חוֹטִי הַמְּחַשְׁבָּה שְׁלִי
תּוֹפְרִים אֶת עוֹרִי
פְּסָה אַחַר פְּסָה
בְּסוֹף עוֹד תֵּצֵא מִזֶּה
שְׁמִיכַת טְלָאִים
אֲבַל אֲנִי לֹא אֶהְיֶה בָּהּ לְהִתְכַּסּוֹת.

*

יוחאי סער

היית יפה כמו יהלום לא מלוטש
ממש מושלמת, בדיוק כמו שאת
אבל הורדת מפה והורדת משם
ועכשיו את יפה, בדיוק כמו כולם

השִׁכַּחְתִּי?
כּוּזֵץ אִישׁוֹנִיךָ הַכָּחֲלִים
הַדוּק פְּרָקִי אֶצְבְּעוֹתֶיךָ סְבִיב בַּהוֹנִי
תְּחִינֵת שִׁפְתֵיךָ עַל אֶזְנֵי הַמְּמַהֶרֶת
בְּשַׁעֲרֵי הַגֶּן-
'אִמָּא, עוֹד נְשִׁיקָה אַחֲרוֹנָה וְדִי'

*

נעה שבתאי

אַהֲבָה הִיא הֶרְגֵשׁ הַמְתַּעֲתֵעַ בְּיוֹתֵר
מוֹכֵר עֶצְמוֹ כְּחֻוּיָה מְשִׁתֶּפֶת.

אַהֲבָה הִיא הֶרְגֵשׁ הַכּוֹאֵב בְּיוֹתֵר
כְּשֶׁמְגַלִּים עַד כְּמָה חוּוִים אוֹתָהּ
לְבַד.

נטופים

רפאל לביארי

אֶהְבוֹת בִּי מוֹתִירוֹת
נְטוּפִים שֶׁל זְכוֹנוֹת,
בְּמַעֲבַה הַתּוֹדָעָה
רְגָעִים שֶׁל יִפִּי נֶצְרְבוּ בְּדָם,
בְּחִלּוֹף הָאֶהְבָּה
אָשׁוּב אֶל הַמַּעֲרָה הַקְּסוּמָה.

*

אורית גולדמן

ימים רבים פיזרתי שנינויות ולא כתבתי
מילה. שירים חלפו על פני ולא הנהנתי
לשלוש. שומרת על ריחוק חברתי
במופגן.

חלקם יכלו לראות דרכי.

תהיות בעת שקיעה

טל שלמה

אָדָם בּוֹדֵד וְיָחִיד
צָר עַל גְּלָשׁוֹן
רָגַע לְפָנָי שְׁקִיעָה
הָאֵם הוּא מְרַגֵּשׁ
כְּמוֹ
הָאִישׁ הָרֵאשׁוֹן עַל הַיָּרֵחַ?

*

ורד סער

שָׁנִים הֶקְפַּת עֲצָמָךְ בְּחוֹמָה בְּצוּרָה
הֶקְמַת סְבִיבְךָ מְגִדֵל מְצוּדָה
וְאִין שׁוֹם נְסִיכָה,
יְלָדָה אָבוּדָה

סיפור

גליה גל-אלברט

אָנִי עוֹשֶׂה סְפוּר מְכַל דְּבָר
וְכָל דְּבָר עוֹשֶׂה בִּי סְפוּרִים
אָנִי כוֹתֶבֶת שִׁיר מְכַל הַבָּא לְיָד
וְכָל הַבָּא לְיָד כוֹתֵב בִּי שִׁירִים
וְאָנִי נוֹתֶנֶת לָהֶם שְׁמוֹת
וְהֵם נוֹתְנִים לִי חַיִּים.

*

אלעד ארנון

קחי מכחול משכי אותו על השמיים
ספרי תמונה של יום
שחור מעימות, כתום מתמימות
אפור מעמימות, צהוב מחמימות
השיבי את המכחול לכוס מים
וחכי למחר..

איני מבקשת עין־יה טמיר

איני מבקשת לסגת,
להסב פני לאחור,
בשער חיי עומדת,
לא למדתי ללכת,
לא ידעתי לזחל.

*

דפנה שמשוני

לנקד ולערוך
בצל מגבות ותחתונים לחים
אין שירה נעלה
אין חיים נחותים

שְׁלוּלִית

ענבל אשל-כהנסקי

גופי דְמָמָה.
כָּל אֶבְרִי שׁוֹתְקִים.

לְאֵט, נֶעְתָּרַת
לְלִטּוּפֵי הָאֹר הָרֵאשׁוֹן,
רְכָה וּמִתְמַסְרֶת, אֲנִי עֲנַבֵּל
הַמְשִׁתְּכֶשֶׁכֶת בְּשִׁלּוּלִית וְרָדָה.

*

חגית כרמל

היא חֲתָכָה אֶת מְלוֹתֶי
בְּמִסְפָּרִים חֲדוֹת.
הוא וְתֵר
כְּשֶׁגָזְרָה עָלָיו שְׁתִּיקָה.

קְרִיאת הַשְּׂכֵמָה טלי סנדרוֹ-אֵילון

כְּדִי לִכְתֹּב עַל אִמָּךְ
צָרִיךְ לְהִתְבּוֹנֵן בַּפֶּחַד
אֲבָל כְּמוֹ הַיְלָדִים שֶׁאֲנִי
מַעִירָה בְּבִקְרִי
אֲנִי עוֹצֶמֶת אֶת עֵינַי וּמִתְחַנֶּנֶת:
עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

*

גלי רביץ

אָבִיב בְּאִמְצֵעַ הַחֹרֶף
כְּמוֹ אֶהְבֶּה חֲדָשָׁה
בְּאִמְצֵעַ הַחַיִּים

הפעם האחרונה בה בכיתי

יאן גל

כמה חיכיתי לכן -
הדמעות שעלו מן המצולות.
אתן מפליגות לעברי,
עוגנות
בארובות עיניי המלוחלחות.

*

יובל ששון

אם אני לא נצמד
למה שאני מכיר ואוהב
זה מאפשר להשתחרר
ולחלום
על עתיד
קצת אחר

רציתי להגיד אוהבת
לאיש שאהב קפה שחור
אז קניתי פינג'ין ובטוש לא מחיק כתבתי:
אני לא יודעת לבשל קפה,
אבל בשבילך אלמד.
בשבילך אבשל גם בן אדם.

*

נורית פרידמן

הִיְתָה תּוֹפֶרֶת מִלּוֹתֶיהָ
עַל בֵּד לְבָרָה הַמְקַמֵּט
לְיִשָּׁר לָךְ אֶת הָרֶגֶשׁ בַּמַּבֵּט
לְקַפֵּל לָךְ אֶת הַפֶּחַד
לְרַבּוּעִים קֶטְנִים שֶׁל אֶמֶץ
שְׂיֵהִיו טְמוּנִים בְּכִיסִים
שֶׁל מַסַּע חַיִּיךָ.

עֵבֶר זְמַנְךָ אֵילָן חֵיִיק

במלאת שבעה ליום הבחירה
השתלטה עלי תוגתי
ונסעתי לבית העלמין בעירי
על מנת לבקר בקברי
ולהוסיף על המצבה את המילים
מפסידן, עבר זמנך!

*

טלי גריקשטס

התנפצות הגלים על החוף
צריח של מסגד מנצנץ
מעברו השני של הגבול.

לֹא רָאִיתִי אוֹתְךָ זְמַן רַב
אָבֵל יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁזֶה אֲנִי
שֶׁכָּבַר מֵת וּבְאֵמֶת
הֵייתִי רוּחַ רְפָאִים
וְהֵייתִי מַחְנֵק בַּגָּרוֹן
וְהֵייתִי עֵדֵן הַקֶּרֶחַ הַנִּשְׁבֵּר.

*

נעמי גופר־שחורי

הזיכרונות שלי סגורים בארגזים של שופרסל בצד החדר
אולי כדאי לא לפתוח
להישאר בבית עם מיטה וכלום
סנטימנטליות זה דבר נורא
היא גורמת לך לבכות כשאת הולכת לסופר.

דְּצֶמֶר גְּשׁוּם עילית שייר

עֲצֵי הַשְּׂדֵרָה בְּכָלוֹב הַחֲלוֹן
מוֹשִׁיטִים אֶצְבָּעוֹת שְׁלֵדִיּוֹת אֶל הָאוֹר
וְעֵמוֹד הַשְּׂדֵרָה שֶׁבְּכָלוֹב הַצָּלְעוֹת
מֵרְכִין אֶת רֵאשׁוֹ הָאָפוֹר.

*

עודד שילה

הַמָּטָה זֹגִית, אֲנִי נִרְדָּמָת
לִילָה טוֹב, נְשִׁיקָה, מְנוּסָה
מְסִתּוּבָבֶת, מְכִירָה אֶת הַדָּרָךְ

אֶל הַשִּׁנָּה לְבִדִּי
רְקָעִים לִי כְרִיּוֹת, מָה זֶה חֲשׁוּב?
אוֹלִי יִגִּיעַ חֲבוּק אוֹלִי לֹא

למעלה מכפת הרקיע אשר גל

נחבאים אוצרות
מלים גנוזות
כחול על החוף
נושקות צפיות
לפי משמים נושרות

חופש כלוא שני ארנהיים

החופש שלי הוא לא החופש שלך
אז על תבקר לי את מרחב הנשימה

הכלא שלי הוא החופש של הפה שלך
אז תסתם אותו כעת בלי בקשה

איך מרגיש? סוניה ביידר

איך מרגיש בלון שמתפוצץ?
כמו לנשך את השפתים
עד שיוֹרד דם,
והמלים לא יוצאות.

*

איריס חן

אם אין לי רומנטיקה אני לא כאן. אמרת ונשארתי בחיים.
הי, לאן אתה הולך? קר שם בחוץ....
מלחמות היהודים עם פרספקטיבה חדשה
ליוספוס פלביוס המונח על השידה
ומכניס הכל לפרופורציה של חיינו שכאן ובעולם הזה.
טרם הגענו לגיהנום וחצינו את גן העדן.

ולמרות,

פֶּאֲרוֹת פֶּאֲרוֹת שֶׁל שְׁמֹחָה,
מְחוֹלְלוֹת בִּי פְּלָאוֹת.

מְשַׁלַּחַת אוֹתָן
לְטֶפֶס בִּיעָרוֹת לְבִי
עַד אֲמִירִי. כִּי שׁוֹקְקוֹת
הֵן לְשִׁמְשׁ חַיִּי.

לאה

אופיר ארנון

כְּשֶׁנִּפְטַר הַחֲזִירָה מֵהַמַּחֲסָן אֶת הַשְּׂדֵה שֶׁהוּא שָׂנֵא
סִדְרָה בָּהּ אֶת כָּל הַתְּקֵלִיטִים שֶׁהוּא אֶהֱב

בערך טל גרמיזה

אתמול ישבתי בים
ופתאום עבר שם סרטן סלעים קטן.
הייתי צריכה לקום
כי ישבתי לו בדרך-
הוא ידע בדיוק לאן הוא הולך
ואני ידעתי רק בערך.

אור וחושך

דורית כהן

וְלֹא יִדְעָתִי
שְׁאַנִּי לְךָ אֹר
כְּמוֹ שְׁאַתָּה
מְסַלֵּק לִי אֶת הַחֹשֶׁךְ

רבעון בנושא כתיבה עברית קצרה

איבדתי אותך בתשעה באב לילך סטמבולצ'ק

אִבַּדְתִּי אוֹתְךָ בְּתִשְׁעָה בְּאָב
דְּמַעוֹתַי הִתְעַרְבְּלוּ
בְּנֵהר הַזְמַן
חָרַבְן הַבַּיִת
שֶׁלְנוּ

חליפת עצב תומר קליין

חֲלִיפַת עֶצֶב
נִפְרָמֶת
בְּחִיּוֹךְ אֶחָד

גיליון 4

אוגוסט 2020, אב ה'תש"ף

פתאום אהבה

שירלי חן

זֶה רַק אֲנִי וְאַתָּה, חֲשַׁבְתִּי בְּבַעֲתָהּ
לֹא יִדְעֵתִי אִם דְּבַרְתִּי לְעֶצְמִי אוֹ אֵלֶיךָ מִמֶּשׁ
אֲבָל הֵלֵב שְׁלִי הִתְרַגַּשׁ פְּתֹאֹם מִחֲדָשׁ
דְּפִיקוֹת לֵב מְהִירוֹת, אֲבָל סְדִירוֹת לְהַפְּלִיא
תְּחוּשֵׁת חֵם שֶׁהִתְפַּשְׁטָה עַד לְעִמְקֵי נֶשְׁמָתִי
זֶה רַק אֲנִי וְאַתָּה, נָעִים לְהַפִּיר זֹו אֶהְבָּהּ.

פְּרֵי אֶהְבָּה לְאֱלוֹהִים

לידיה יונג

יִלְדָתִי פְּרֵי אֶהְבָּה לְאֱלוֹהִים
מְנִיצוֹצוֹת מְלַקְטִים
מִמַּעֲשֵׂה אֶהְבָּה
וּפְנֵי מִשְׁתַּקְּפִים בְּפָנָיו
כְּמִים פְּנִים לְפָנִים.

מבוא לאי של נים

אופיר מ.ז.

זה עולם שלם, חשוף
חדש גם לך
זה אי מלא אנשים
בתוך ארמון על החוף
שברירי, אפילו פגיע
אבל למידות שלך

יחי ההבדל

חיים וינטראוב

"אתה כזה אמן של מלים אתה. חרטטן של הביוקר.
בוא נראה אותך מתאר לי בכמה שפחות מילים
מה ההבדל בינך לבין היטלר ימח שמו".
חייכתי.

"כשמת בכה כל העולם. מאושר."

האמת לאמתה רויטל גולדשמיד

רק כשאני דורכת
לעצמי על הבהונות
עומדת מול המראה ומקללת
"זוזי! את מסתירה לי את כל מה שיכלתי להיות עכשו
אלמלא היית מחמיצה פנים"
רק אז זו האמת לאמתה

קץ התרבות תות הרמס סאטורי

הרעילו את הסוקרטיסים:
שלחו את אחי
איש באחי
עד קץ התרבות.

אַתָּה לֹא תִזְדַּקֵּן בְּשִׁבְלִי אֶף פַּעַם,
אוּ תִדְהֶה אוּ תָמוֹת.

בְּרֹאשׁ שְׁלִי תָמִיד נִשְׁכָּב עַל הַדָּשָׂא,
קוֹרְאִים שִׁירִים וּמְלֻטָּפִים בְּמַבָּטִים.

וְהֵרִי גַם זֹו קִימוֹת.

על המזרן סדין לבן סשה פקטור

מימין, אתה מכוסה בשמיכה הדקה.
משמאל, אני שוכבת עירומה.
אבל, בעצם, אני כאן, אצלך
מתחת לשמיכה.

מַאִמְתִּי יצחק וינוקור

מַאִמְתִּי קוֹרְאִים שְׁמַע?
מְשַׁבָּא הַזְּמַן!

מַאִמְתִּי זוֹעֵקִין שְׁמַע?
מְשַׁלָּא נוֹתְרוּ מְלִים!

מַאִמְתִּי דוֹמְמִים?
מְשַׁלָּא נִתֵּן לוֹמַר שְׁמַע.

שְׂכוּל מיכל שחר

בְּכַל בְּקָר,
נוֹעֲצַת מְסָמַר,
בְּאֲרוֹן הַקְּבוּרָה,
שֶׁל הַחַיִּים.

מה לי ולחורבן הבית?

עקיבא גורדון

אני רוצה ללכת לים אבל תשעה באב היום
והיא עם כל הרציונל מאמינה באמונות טפלות
קמעות, מזלות וחתולים שחורים
זה עניין של גורל היא אומרת, למה להתגרות
ולך תתווכח עם אתאיסטית שלא פותחת פה לשטן
אז נשב בבית, חורבן הבית, נשב ונקטר
נשב בבית, חורבן הבית, נשב ונקטר.

סוד המות

רני רוזנטל

רְאִיתִי דְרָקוֹן קוֹמוֹדוֹ
בוֹלֵעַ קוֹפִיף בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים
הַבֵּטְתִּי נְדָהֶם
אֵיךְ הַמּוֹת מְסַגֵּיר אֶת עֲצָמוֹ
כְּפֶסַע בֵּינִי לְבֵין סוּדוֹ

גופים שחרים אביבית כהן

שולי ארץ מתפוגגים
גופים שחרים הפכו זרים
נעים בערמת גאות הארץ
גופים הפכו לעצמים שפלי צמרת
מתפוגגים בנזילות של אלימות שחוחה
היט בהצטעפות עיניהם הנקיה מכזב
היט בעצמך

משב

עדנה חלד

חלף

ביעף

משב של אמת בחיי
ובטרם הספקתי להפנים
כבר נאטמתי בקיום אוטומטי
ואני עמוק, עמוק בפנים

יעקב עמית דרבקין

אָמִי,
עַמְדַת מוֹלִי, אֲמַרְתִּי, לָמָּה נִפְלוּ פְּנֵיךְ,
שָׁמַע בְּקוֹלִי, קוֹלְךָ הִסְתַּנֵּן לְתוֹכִי.

אֶהְבֶּתִּיךָ אָמִי, בְּכָל נִימֵי הַיּוֹתִי,
אָךְ, פָּחַד קָרָאֲנִי, חִיל וְרַעְדָּה
כִּי שִׁפְתֵי שֶׁקֶר, יִתְכַסּוּ בְּקַלְלָהּ.

עולם יוסי מורג

עָלָה שְׁנוֹשֶׁק לְטַל מְמַרְיָא אֶל עַל
וּפְרַח עִם פְּרַפְר רֹקֵד לוֹ שֶׁר
אֶפְשֶׁר לְרֹאוֹת שְׂזָה קוֹרָה
לְהַבִּין לְלִבָּם
לְשִׁמַּע אֶת קוֹלָם מוֹזִיקַת עוֹלָם

על ספסל זהבית סבג (גולדה)

בַּטַח אֶת חוֹשֶׁבֶת שְׁלֹא שְׁמַתִּי לֵב כְּשֶׁהַעֵינַיִם שְׁלֶךְ
הַעֲמִיקוּ מִיָּם כְּשֶׁדַּבַּרְתְּ עַל הַבֵּן שְׁלֶךְ,
שֶׁפָּרַקְתְּ עַל מַלְבֵּךְ.
רְאִיתִי. וְרָצִיתִי לְחַבֵּק. לַעֲטֹף. לְאֶהֱב.
חֲשֵׁשְׁתִּי מֵהַלְטוֹף שְׁמָא תִבְהַלִּי,
אֲז חִבַּקְתִּי אוֹתְךָ כְּשֶׁהֵייתְּ צְרִיכָה לְלַכֵּת הַבַּיְתָה.

*

לוטם בוקס

פתחתי את הדלת,
לא כדי להשתתף
רק להציץ.
העולם בחוץ השתנה.
אני נותרתי כפי שהייתי
חולם בהקיץ.

ברמזור לימיני משאית בקר
וחיים מציצים בינות סורגים,
באישון עינם בבואת מאכלת.

פתע פניהם לובשות אנוש
ואחת שואלת: הגם אתה בעוקדים?
ואומר אחר: גם הם עקודים.

על הכתיבה שני קפלן

את חורטת את עצמך כמו גיר
על הבדידות השטוחה.
ככל שהבדידות נחרצת
בשרך נעשה חידודין.

אבל תראי, הכל מתכסה סימנים
ואפשר לקרוא, אם רוצים, אפשר להבין.

רַגַע מרב קינן

"בְּשִׁקַע הַזֶּה
בְּמִפְתָּח צִוְאָרְךָ
נִגְלָה אֵלַי חוֹף מְבֻטָּחִים
וְאֶכְרַע עַל בְּרַכְי וְאֶנְשֵׁק אֶת הַחוֹף
כִּי הִנֵּה כְּכֹלוֹת הַכֹּל הִגַּעְתִּי
אֶל חוֹף מְבֻטָּחִים"

אופטימיות תמר קלנר-בוקי

במבט מאחור,
גם חתול רחוב מזדקן
מתנהל
כמו
דוגמנית
מסלול.

מֵאֲזֵן עוֹמֵד הוּא מְאֵנָךְ נְגִה דְקֵל

הִי,
יֵשׁ לָךְ
שְׁעַר עֵינַיִם וּפֶה,
לֹא בְּהֶכְרַח בְּסֹדֵר הַזֶּה,
הֵם חוֹצִים דֶּרֶךְ לִילָה וַיּוֹם,
פְּסוֹת עֶקְרוֹת שֶׁל זְמַן וּמְקוֹם.

שֶׁקֶר גַּס שִׁי בִּרְכַל

מְעוֹלָם לֹא עָשִׂינוּ אֶהְבָּה –
אֶתְהָ עָשִׂיתְ
וְאֲנִי אֶהְבֹּתִי.

חפשו את מיזמי מוטיב השונים גם ב:

יצירת קשר:

דואר אלקטרוני: info@motiv-magazine.co.il

וואטסאפ: 054-3371373

אתר אינטרנט: www.motiv-magazine.co.il